

СВЕТЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ

*Ходи там,
където Светлината ходи.*

*Слизай там,
където водата слиза.*

*Работи там,
където Духът работи.*

Учителя

**СВЕТЪТ
НА
ВЕЛИКИТЕ
ДУШИ**

СВЕТЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ

ИСТИНИТЕ,
ИЗЛОЖЕНИ В ТАЗИ КНИГА,
СА ПОСТОЯННА РЕАЛНОСТ;
А ИСТИНА С ПОСТОЯННА
РЕАЛНОСТ Е ОНАЯ,
КОЯТО ВАЖИ ЕДНОВРЕМЕННО
И ЗА ТРИТЕ СВЯТА:
ФИЗИЧЕСКИЯ, ДУХОВНИЯ
И БОЖЕСТВЕНИЯ.

Редактор *Спаска Миховска*
Предпечат и дизайн *Галин Гочев*
Картините в книгата са на *Лили Димкова*
ISBN 978-954-744-186-6

Издателство Бяло Братство, 2012

*Книгата Светът на Великите души
е дадена от Учителя през 1932 г.*

ПРИВЕТ

Привет към
Светлите умове,
Съвършените души,
Благородните сърца –
към всички, които мислят,
които познаваме и които ни познават
в Света на реалното и неизменното.

Почвата, която стои, е твърда.
Дървото, което стои и расте, е търпеливо.
Водата, която тече, е чиста.
Въздухът, който вее, е свеж.
Светлината, която свети, е силна и жива.
И човекът, който мисли, е разумен и щастлив,
защото в него самият Живот, Знание,
Светлина, Свобода и Любов
в съвършена пълнота се сливат.

ЦЕННИ МИСЛИ ЗА ЧОВЕКА

Постигнатият път, изгряващата Истина
и постигнатият живот са за мъдреца радост,
веселие и мир, пастие, блаженство и доброта.

Мисли върху водата, която тече надолу,
върху вятъра, който вее нагоре,
и върху светлината, която свети навсякъде.

Хлябът, слязъл от Небето, е за сърцето,
мисълта – за ума, а работата – за човешкия дух.

Мислете върху изворите на живота,
на знанието и на свободата.

Това, което не остарява, е дрехата на Любовта.
Това, което не се мени, е дрехата на Мъдростта.
Това, което не се губи, е дрехата на Истината.

Изгряващата звезда показва красотата на нощта.
Изгряващото Слънце показва славата на деня.

Живот без добродетели
е подобен на градина без цветя,
на дървета без плод.

Това, което носи съблазън и радост,
поле се казва.

Това, което носи опасност и чистота,
планина се казва.

Това, което задоволява душата, е Любовта.

Това, което задоволява духа, е Мъдростта.
Това, което осмисля всичко, е Истината.

Път без прах, истина без съмнение
и живот без страдание – това е безсмъртие.

Тъмнина за силните, светлина за слабите,
скръб за здравите, радост за болните.
Здравият да се радва на скърбите си,
а болният – на радостите си.

Младостта е дреха на живота.
Светлината е дреха на знанието.
Свободата е дреха на здравето.

Не търси това, което не ти трябва.
Не носи това, което не те задоволява.

Бъди всякога свободен и никога не се впрягай.
Сложи хомота на почивка, а силата си –
на работа.

Постави страха за слуга на разума си.
Постави милосърдието за помощник на
сърцето си.
Дружи с това, което не остарява – Любовта.
Дружи с това, което не потъмнява – Мъдростта.
Дружи с това, което не се ограничава – Истината.

Начало на всички неща е Духът.
Начало на Духа е Любовта.
Зенитът на Духа е Мъдростта.

Краят на всички неща е Истината,
която носи Свобода.

Край има само там,
където престават всички противоречия.
Начало има само там,
където всичко е в съгласие.
Светът е това,
в което всичко се проявява.

Търси произхода на всички неща,
за да намериш истинския Бог в душата си.
Той се нарича Силният в силните
и Силният в слабите;
Безсмъртният в безсмъртните
и Безсмъртният в смъртните;
Любещият в любещите
и Любещият в безлюбещите.
Той прониква всичко.
Където е Той, там е Животът,
там е Знанието, там е Свободата.
Той е великата безопасност на всичко.

Скръб е това, което не се разбира.
Радост е това, което се разбира.
Това, което се сее, е радост.
Това, което не никне, е скръб.
Това, което се жъне, е знание.

Вода, която се сгрява и изстива, не е вода.
Вода е това, което нито се сгрява, нито изстива.

Това, което не се хваща, е Светлина.
Това, което не се разбира, е Любов.
Непостижимото е Свободата.
Не ставай преждевременно врата за света,
защото всички ще минават през нея.

Мисли върху трите извора на живота,
които никога не се размътват.
Те са: живот без страдание,
мисъл без съмнение и свобода без ограничение.

Посрещай този, който слиза.
Изпращай този, който възлиза.

Търси това, което не губи сладостта си.
Търси това, което не губи светлината си.

Не уповавай на безсилието.
Търси общението на Разумното.

Приемай този, който никога не е канен.
Нахрани този, който никога не е нахранван.

На сухо дърво не се качвай.
Търси нива, която е орана,
градина, която е копана,
и лозе, което е брано.

Когато тръгваш,
носи страха на гърба си.
Когато се спираш,
носи Любавта в сърцето си.

На път врата не поставяй.
На лед къща не съграждай.

Това, което не се забравя, е вярно.
Това, което се забравя, е преходно.

Глад без хляб се помни,
с хляб се забравя.

Храни обезсърчения,
повдигай падналия.

Обичай житните зърна
и всякога ще бъдеш доволен.

Три неща в живота не избягвай:
вода, която тече; вятър, който вее;
и светлина, която грее.
Три неща дръж постоянно в живота си:
мир, който почива в сърцето;
светлина, която обитава ума,
и радост, която работи в душата.
Когато изгубиш смисъла на живота,
търси това, което свети;
търси това, което гори;
търси това, което не се спира.

Ставай рано, когато сиромашията хлопа.
Лягай рано, когато богатството тръгва.
Яж, когато пресищането си е заминало.
Почивай, когато гладът е дошъл.
Говори, когато те питат.

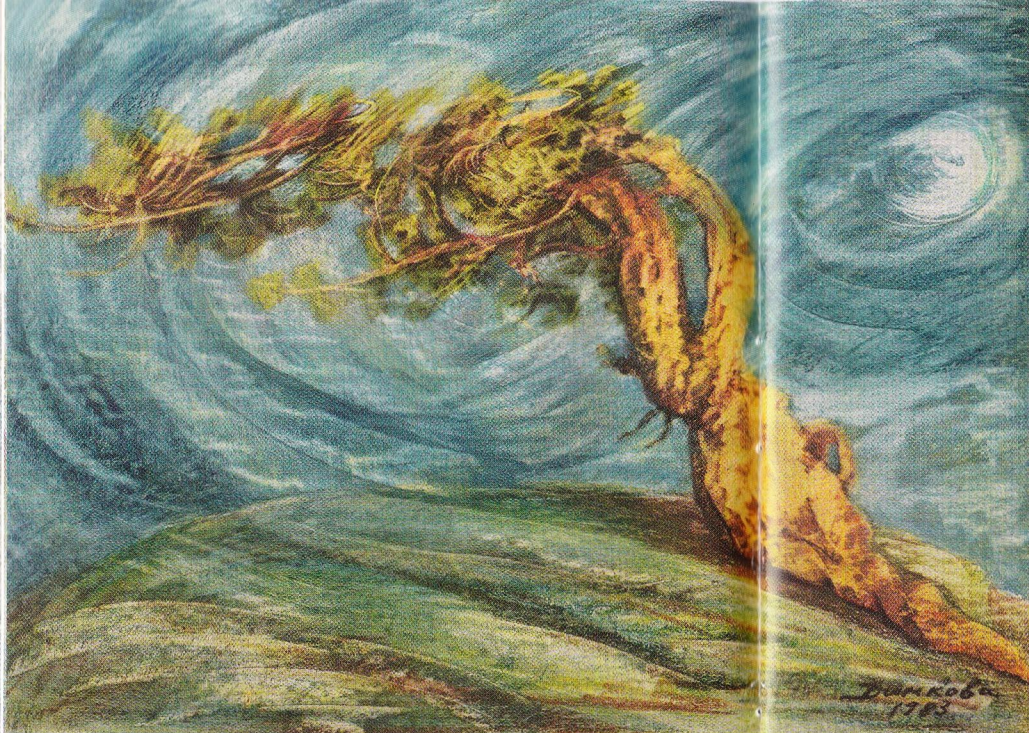

Мълчи, когато те милват.
Не прави надгробни плочи
над погрешките си.
Не връзвай звънци на добродетелите си.
В пукната паница ястие не сипвай.
С пробита стомна за вода не ходи.
На кон без гем не се качвай.
В къща без покрив не живеи.
На мокро огнище хляб не печи.

Учи се при този,
който носи светлината.
Възпитавай се при този,
който носи топлината.
Слушай само този,
който всякога помага.
Не се мий на река,
която глава няма.
Не се качвай на връх,
който ръце няма.

Това, което не се уморява, живот е.

Добродетелта живее само при това,
което никога не потъмнява.
Добродетелта живее само при това,
което никога не изгасва.
Добродетелта живее само при това,
което всякога се радва.
Само диханието на Единия Вечен
оживотворява всичко.

Книга, която не се чете,
 книга ли е?
 Крака, които не мърдат,
 крака ли са?
 Ръце, които не работят,
 ръце ли са?
 Очи, които не гледат,
 очи ли са?
 Уши, които не слушат,
 уши ли са?
 Език, който не говори,
 език ли е?
 Сърце, което не чувства,
 сърце ли е?
 Ум, който не мисли,
 ум ли е?
 Орало, което не може да
 оре,
 орало ли е?
 Мотика, която не може да
 копае,
 мотика ли е?

ЗАГАДКИ В ЖИВОТА

Ключ, с който не можеш да отваряш,
 ключ ли е?
 Перо, с което не можеш да пишеш,
 перо ли е?
 Мастило, което не се лови на перото,
 мастило ли е?

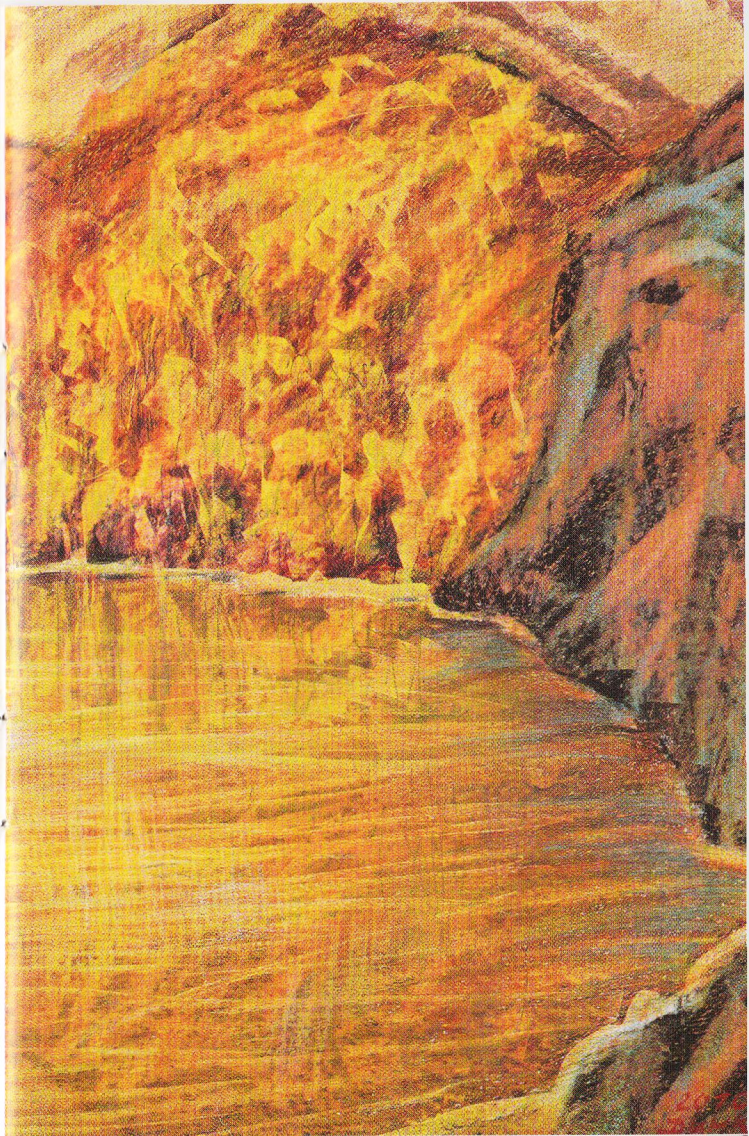
- Ключ, който отваря, ключ е.
 - Перо, което пише, перо е.
 - Мастило, което се лови на перото, мастило е.
 - Книга, която се чете, книга е.
 - Крака, които мърдат, крака са.
 - Ръце, които работят, ръце са.
 - Очи, които гледат, очи са.
 - Уши, които слушат, уши са.

– Език, който говори, език е.
– Сърце, което чувства, сърце е.
Ако сърцето не чувства,
красивото няма да дойде.
– Ум, който мисли, ум е.
Ако умът не мисли,
Великото ще остане неразбрано.
– Орало, което може да оре, орало е.
Ако оралото не оре,
хляб няма да има.
– Мотика, която може да копае, мотика е.
Ако мотиката не може да копае,
грозде няма да има.

Не дръж лодката си на сухо.
Сложи лодката във вода и тя сама ще тръгне.
Когато умният се качва на своята лодка,
тя сама тръгва.

Защо трябва да страдаш?
– За да дойде Радостта.
Защо трябва да живееш?
– За да придобиеш Щастието.
Защо трябва да бъдеш красив?
– За да те посети Любовта.

Красива мисъл, благородно чувство
и добра постъпка са верни приятели.
Истинският приятел трябва да бъде красив,
благороден и добър.

ПРОБНИЯТ КАМЪК

Ходи в светлия път на живота,
където огън гори, където вода тече,
където въздух лъха, където трева никне,
където цвят цъфти, където риба плува,
където птица лети, където човек мисли,
където Духът бъдеще чертае
и Истината цари.

Отваряй очите си,
когато Добротелта се усмива.
Слушай, когато Истината говори.
Работи, когато Духът на Мъдростта
бъднини чертае.

Път без светлина, къща без врата,
река без вода празни работи са.

Светли мисли, чисто сърце, възвишена душа,
силен дух приятели за човека са.

Вслушвай се в наставленията на духа си
и в упътванията на душата си,
за да ти бъде всякога добре.

Когато простият царува, прах се дига.
Когато умният царува, мирът изгрява.

Глупавият слуша с едното си ухо,
умният – с двете,
а глухият и от двете не се интересува.

В пътя на живота се изпитват
вярата и надеждата на човека.
В пътя на знанието се изпитват
умът и волята на човека.
В пътя на свободата се изпитват
благородството на душата
и милосърдието на сърцето.

Там, където малкото зрънце пада,
камъкът стои.
Там, където камъкът пада,
малкото зрънце стои.

Когато листата от Дървото на живота сплизат,
зимата идва.
Когато листата на Дървото на живота се качват,
пролетта идва.
Когато сиромашията хлопа на вратата,
студът се показва.
Когато богатството хлопа на вратата,
топлината се показва.

Там, където мравката се дави,
човек се забавлява.
Там, където мравката се забавлява,
човек спи.

Детето лази, младият се издига,
стариият сяда, а умореният почива.

Домът е за детето, нивата – за младия,
перото – за стария, а леглото – за уморения.

Ако си у дома – дете си;
ако си на нивата – млад си;
ако държиш перото – стар си;
ако си на леглото – уморен си от живота.

Не разваляй това, което Природата е наредила.
Не и давай съвет какво да прави.
С нея на състезание не ходи
и нищо насила от нея не вземай.

Вземай, когато добрият ти дава.
Давай, когато умният от тебе иска.

Дом без врата и училище без прозорец
подобни са. Защо са подобни?
– Както в къща без врата
никой не може да живее,
така и в училище без прозорец
нищо не може да се научи.

След като си ял сладки плодове,
не яж горчици.
След като си пил сладък сок,
не пий пелин.
След като си казал сладки думи някому,
не ги обличай със своите дриши.
След като си направил едно добро,
не го разгласявай с тъпан.
След като си изказал една велика мисъл,
не и прави затвор.
След като си писал едно любовно писмо,
не дрънкай звънец.

След като си нагостил някого,
за всичко му говори, но не и за пари.
Ако му говориш за пари,
ти го съблазняваш, а себе си оцеляваш.

Не се вкисвай, когато те подквасват.
Не давай маслото си, когато те чукат.
Не плачи за това, което не си постигнал.
Не благодари, когато всички те хвалят.
Благодари само тогава, когато знаеш,
че Любовта е с тебе, и виждаш какво тя върши.

Знанието от едно място не идва
и светлината през един прозорец не влиза.
Неизброими са пътищата на знанието.
Неизброими са прозорците на светлината.

Любовта през една уста не говори.
Хиляди са устата на Любовта,
през които тя говори.
Вярвай във всичките нейни уста.

Ходи там, където Светлината ходи.
Слизай там, където водата слиза.
Работи там, където Духът работи.

Един е Духът, много са духовете.
Един е Бог, много са дъшките.
Един е Той,
много са Неговите синове и дъщери.
Едното е Цялото,
многого са части на Цялото.

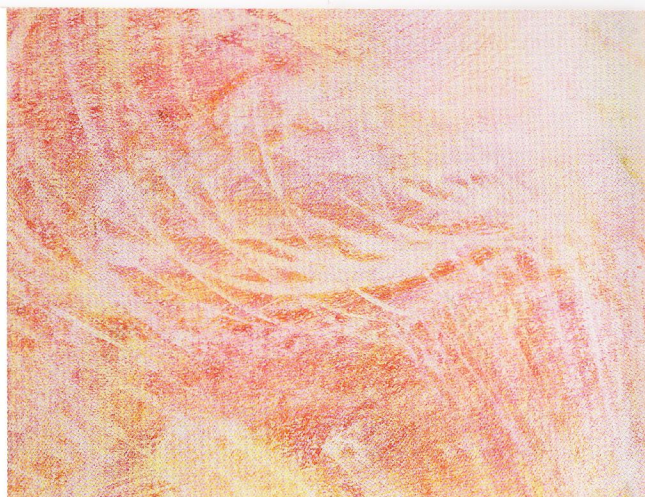
Едно е името на Цялото,
неизброими са имената на частите.

Истинският път няма пътеки.
Път, който има много пътеки,
той е път на мрачния свят.
Път, който няма никакви пътеки,
той е път на Духа.
Път, който има прах,
той е път на заблуждения.
Път, който няма никакъв прах,
той е път на Светлината.

Мрачното небе е небе на тъмнината.
Ясното небе е небе на Светлината.

Живот, изпълнен с мъчности,
е живот на страдание.
Живот, изпълнен с блага,
е живот на веселие.

Любовта живее, Мъдростта свети,
а Истината носи бъднините.

ТЪРСЕНЕ НА РАЗУМНОТО

В живота търси първо обвивката,
после – обвитото, след това – семката,
и най-после – разумното.

При всички положения на живота
разумното еднакво се проявява.
Мери с разумното, което мери,
а него не се труди да измериш.

Духът създава, душата съгражда,
умът нарежда, а сърцето изтърсква.

В живота твърдото търси повърхността,
течното – наклона, въздухообразното – обема,
а светлината – простора.

Не преяждай, за да не ти стане тежко.
Не препивай, за да не се обезсмисли
животът ти.
Не изстравай повече, отколкото трябва,
за да не се пречупиш.
Не се лакоми за многото,
за да не се огъне гръбнакът ти.
Мътна вода не пий, скъсани обувки не носи,
върху глупавото не гради.

Когато пияният говори, знай,
че не той говори, а виното в него.
Досега виното не е казало нито една истина.

Пътят на живота за невежия е труден.
Пътят на живота за разумния е лек.

Отваряй вратата на живота,
когато Слънцето изгрява.
Затваряй вратата на живота,
когато Слънцето залязва.

Търси Любовта,
която не се придружава от омразата.
Търси Правдата,
която не се придружава от безправието.
Търси Истината,
която не се придружава от лъжата.
Търси Мъдростта,
която не се придружава от заблудата.
Търси Доброто,
което не се придружава от злото.
Този е правият път за човека,
за ученика, за вярващия и за посветения.
Този е Пътят на вечното възходящо благо,
което краси духа.

Разбраното противоречие
за едни носи радост, за други – скръб.
Ако скърбиш за това, което си разбрал,
ти не си познал живота.
Ако се радваш за това, което си разбрал,
ти си схванал светлите страни на живота.

Носи запалената свещ пред себе си
и пътят ти ще бъде осветлен.

Мисли само за това,
което носи живот в себе си.

Ако искаш да бъдеш здрав,
мисли за радостта и веселието.
Ако искаш да бъдеш богат,
мисли за знанието и търпението.
Ако искаш да бъдеш силен,
мисли за светлината.
Ако искаш да се не спъваш,
бъди всякога доволен, без да има защо.
Бъди доволен в недоволството си.
Бъди радостен в скръбта си.
Бъди весел в непостижението си.
Постижението за едно
е постижение за друго.
Непостижението за друго
е постижение за тебе.

Ако видиш, че някой греша,
дошло е време за тебе да станеш праведен.
Ако видиш светия човек
и не разбереш неговата святост,
има условия да паднеш.

Не очаквай много от огън,
който всичко изгаря.
Не очаквай много от богатство,
от което всичко се изгубва.
Не очаквай много от деня,
на който Слънцето залязва.
Не съжалявай за това,
което си забравил.
Радвай се на това,
което помниш.

Не дръж сметка за счупените стомни
на твоите близни.
Не се спирай да преброяваш
прашинките по пътя.
За скъсаните дрипи не плачи.
На калната вода паметник не прави.

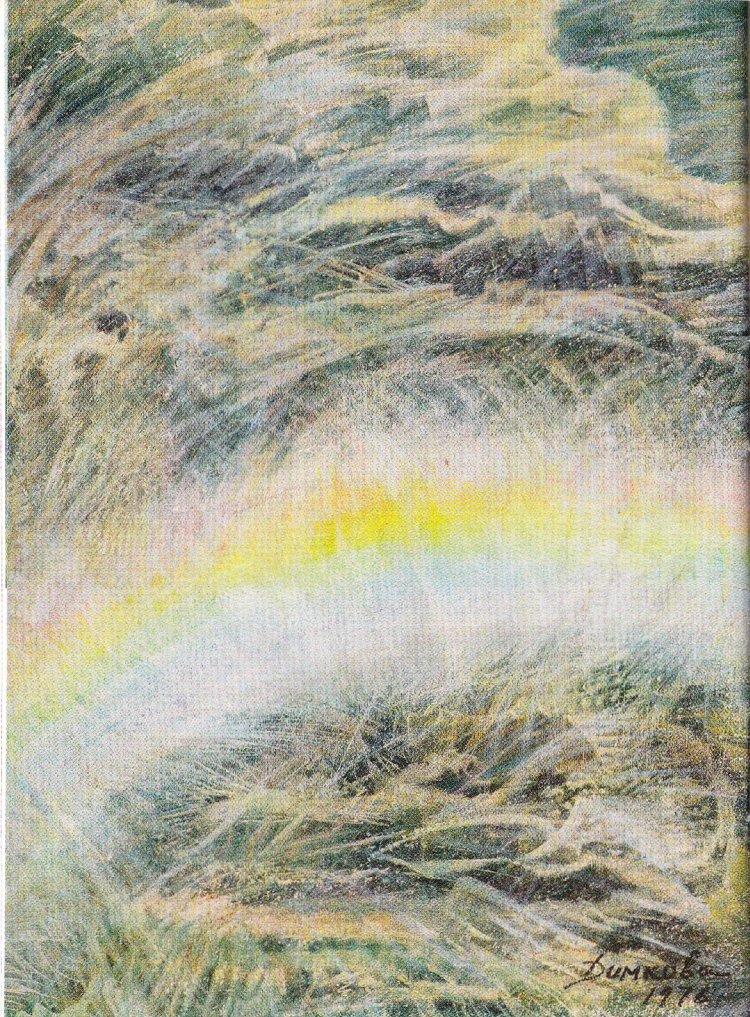
Не търси доброто, което съблазнява –
то не е за тебе.
Не търси богатството, което уморява –
то не е за тебе.
Не търси знанието, което разстройва –
то не е за тебе.

Помни: ти не си пратен в света
да разрешаваш всичките противоречия.
Ти си пратен да живееш.
Ако научиш това,
много ще придобиеш;
ако не го научиш,
много още има да се огъваш.

Знай, че пътищата на изгряващото Слънце
и пътищата на залязващото Слънце
се различават.
Пътищата на младия и на стария,
на добрия и на злия,
на любещия и на мразещия,
на мъдрия и на невежия,
на човеколюбивия и на насилника
също така се различават.

Не съжaliaвай, че имаш само една уста.
Не скърби, че имаш само един език.
Не се безпокой, че са ти останали
само два крака.
Не мечтай да имаш две глави.
Когато работиш, дръж ръцете си
винаги спокойни.

Не окачвай завеса на очите си,
не изгасвай свещите на сърцето си,
когато Слънцето изгрява.
Не късай цветята, когато цъфтят.
Обичай светлината и свободен бъди.

ДНИТЕ НА БИТИЕТО

Считай първия ден за ден на твоя дух –
ден, в който Светлината се е проявила.
Считай втория ден за ден на твоята душа –
ден, в който Любовта се е проявила.
Считай третия ден за ден на твоя ум –
ден, в който Знанието се е изявило.
Считай четвъртия ден за ден на твоето сърце –
ден, в който съзнателният живот се е проявил.
Считай петия ден за ден на твоята воля –
ден на твоите сили,
които са дошли да ти помагат.
Считай шестия ден за ден на Вечното Слово,
което те е озарило и те е поставило
за господар на твоята съдба.
Считай седмия ден за ден на Бога,
Вечното начало на всичко – ден на Природата,
от която всичко трябва да се учи;
ден на твоята почивка,
когато служиш на всички добродетели.

Ако в пътя на живота,
в който си тръгнал,
твоята звезда постоянно изгрява,
ти си в пътя на Светлината.
Ако в пътя, в който си тръгнал,
твоята звезда постоянно залязва,
ти си в пътя на тъмнината.

Младата мома водата не кани –
тя сама отива да си я донесе.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.
Не давай място на безумието. Помни:
Който следва пътя на Истината,
той е всякога свободен.
Който следва пътя на Доброто,
той е всякога добър.
Който следва пътя на Мъдростта,
той е всякога умен.

Пази неопетнена свещената връзка с Този,
Който те е родил.
Само тогава ще придобиеш онова,
за което копнееш:
сила, красота, доброта и разумност.

Следвай пътя на водата –
където минеш, мий и всичко напоявай.
Каквото намериш по пътя,
вдигай, слагай, на място поставяй,
макар и да се окаляш.

Кал, която не можеш да впрегнеш на работа,
показва твоето невежество.
Кал, която можеш да впрегнеш на работа,
показва твоето знание.
Ходи там, където те канят.
Излизай оттам, откъдето те пъдят.

Водата е и в океана, и в морето, и в езерото,
и в локвата, и в дъждовните капки,
но различно се проявява.
В океана водата дава угощение на

големите риби,
в морето младите забавлява,
в езерото малките отглежда,
в локвите жабите сред лято на сухо оставя.
Ако си на угощение – в океана си.
Ако си на забавление – в морето си.
Ако се клатушкаш като лист – в езерото си.
Ако си без петаче в джоба – в локвата си.
Когато локвата изсъхне, жабите започват да
скачат от едно място на друго.
Те приличат на малките деца,
които прескачат въжето
от едната и от другата страна.

Ум, населен със светли мисли,
сърце, обитаемо от светли чувства,
и воля, изразителка на благородни постъпки,
са вечните подтици на Духа на Доброто.
Непрестанно следвай този път.

Понякога хубавите семена
и в калта добре растат.

Трябва ли да плачеш
за изсъхналата локва на страданието?
Трябва ли да се отчайваш
за изсъхналата локва на мъчението?
Следвай пътя на жабите,
защото жабите най-много пеят,
когато наближи време локвата да изсъхва.
Думите на жабешката песен са: Кум-кво-ква –
дойде време за човешкото спасение.

В началото на лятото вие слушате вестта
на тези пророци, които се провикват
от изсъхналите блата:

„Свестете се, хора, и тръгнете в пътя,
който води към голямото море!“.

Всяка форма на Духа
е написан лист от Великата книга на живота.
Блажен е онзи, който може да чете по този лист.

Има две важни книги –
Книгата на живота и Книгата на смъртта.
Листите от Книгата на живота нито остаряват,
нито съхнат, нито се откъсват, нито се изгубват;
те винаги са здрави, сочни като пресни плодове.
Листите от Книгата на смъртта са сухи
и разхвърляни по цялата земя.
Не плачи за нейните изсъхнали листа,
не тъгувай за нейните листа,
разхвърляни по цялата земя.
Благословен е онзи дом,
който е изчистен от изсъхналите листа на
смъртта.

Когато господарят идва,
вратата се отваря.
Когато господарят влиза,
вратата се затваря.
Когато Духът идва,
вратата на твоето сърце се отваря.
Когато Духът влиза,
вратата на твоето сърце се затваря.
Всяко отваряне и затваряне на вратата
подразбира завършен разумен процес.
Не отваряй вратата,
преди Духът да е дошъл.
Не затваряй вратата,
преди Духът да е влязъл.

ДОБРАТА ДРЕХА

Когато студът иде на гости,
обличай най-дебелата си дреха.
Когато топлината иде на гости,
обличай най-тънката си дреха.
Когато гладът иде на гости,
затваряй и двете си врати.
Когато ситостта иде на гости,
отваряй и двете си врати.
Когато си здрав, работи.
Когато си болен, почивай.
Когато си сиромаш, радвай се.
Когато си богат, плачи.

Извади гнилото от въжето,
за да се избавиш от голямата беда,
която те очаква.

Запали свещта на твоя живот,
за да се осмисли целият живот.

След като се извърши една работа,
само тогава тя придобива своята сила и цена.

Семката пониква, когато се посее.
Водата измива, когато се полее.
Свещта свети, когато се запали.

Всяка добра работа
е начало на Разумното в света.

Лъчът показва изгрева на Слънцето.
Слънцето говори за своя господар.
Росната капка говори
за силата на слънчевата топлина.
Цветът говори за силата на Божията Любов,
която възраства всичко в света.

Ако мислиш, че светът е създаден за тебе,
запитай се ти за кого си създаден.
Ако светът няма отношение към тебе,
запитай се тогава какво е
твое отношение към самия тебе.
Ако мислиш, че си от умните,
запитай се защо се безпокоиш.
Ако мислиш, че си от силните,
запитай се защо имаш нужда от лекар.
Ако мислиш, че си от богатите,
запитай се защо имаш нужда да ти дават.
Ако мислиш, че си от безстрашните,
запитай се защо сърцето ти трепери.
Запитай майката защо и е детето.
Запитай рибата защо и е водата.
Запитай ученика защо му е книгата.
Запитай колата защо са и колелетата.
Запитай лозата защо и е гроздето.
Запитай най-послед себе си
защо са ти страданията.

Ако говориш за Слънцето и не го виждаш,
ако говориш за книгата и не можеш да я четеш,
ако желаеш водата и не можеш да я пиеш,

ако търсиш хляба и не можеш да го ядеш,
ако търсиш Любавта
и не можеш да я получиш,
какво си придобил?
Ако след всички тия усилия
заприличаш на скъсан парцал,
какво си постигнал?

Ако слугата е измел къщата
и е вдигнал всичкия прах в нея,
изчистил ли е къщата от праха?
Най-безвредното от къщата
слугата е изнесъл вън,
а най-опасното – праха,
е оставил вътре.
Запитай се тогава
колко струва това метене.

Прахът се изчиства само с вода,
а не с метла.
Водата се слага на работа
само при топлина.
Топлината се слага на работа
само при светлина.
Светлината се слага на работа
само при присъствието на ума.

Ако плодът знае откъде е откъснат
и къде са го сложили,
а не знае кога ще се върне,
може ли да се каже колко е научил?

ЦЕННОТО В ЖИВОТА

Прашният да се изчисти от праха си.
Калният да се изчисти от калта си.
Бедният да се справи със сиромашията си.
Богатият да се справи с богатството си.
Ученият да се справи със знанието си.
Добрият да слуша разумността си.
Любещият да служи на ближния си.

Само свободната вода тече
и само свободният живот расте.
Водата, която тече, търси жадния,
животът, който расте, търси бедния –
ако си жаден, водата е за тебе;
ако си беден, животът е за тебе.

Богатството е граница за бедния –
да намери живота си.
Сиромашията е граница за богатия –
да не изгуби живота си.
Където има сиромашия и богатство,
там е животът.

Не внасяй невежество в Знанието.
Не се обезверявай във вярата си.
Не внасяй лъжа в Истината.
Не узаконявай робството в Свободата.

На път с един крак не тръгвай.
На нива с една ръка не отивай.

При умния с едно око не ходи.
Познавай Любовта,
с която любещият те оживява.
Познавай Мъдростта,
с която мъдрият те вразумява.
Познавай Истината,
с която силният те избавя.

Не затваряй прозореца на живота си,
когато приятелят ти се усмихва.

Стой на краката си.
Работи с ръцете си.
Гледай с очите си.
Слушай с ушите си.
Говори с езика си.
Мисли с ума си.
Чувствай със сърцето си.
Люби с душата си.
Служи с духа си.

Не прави зло никому.
Не насърчавай престъпника.
Не освобождавай лошия.
Не връзвай праведния.

Съблечи се от временната дреха на живота
и се облечи във вечната.
Съблечи се от безсилието
и се облечи в Силата.
Съблечи се от безлюбието
и се облечи в Любавта.

Съблечи се от робството
и се облечи в Свободата.
Съблечи се от лъжата
и се облечи в Истината.
Ум без противоречия,
сърце без скърби и смущения,
дъно без кал – желателни добрини са.

Умен човек е онзи,
който може да смени скръбта в Утеха.
Умен е онзи,
който може да смени отчаянието в Надежда.
Умен е онзи,
който може да смени омразата в Любав.
Умен е онзи,
който може да смени невежеството в Знание.
Умен е онзи,
който може да смени неправдата в Правда.
Умен е онзи,
който може да смени робството в Свобода.
Умен е онзи,
който може да смени сиромашията в богатство.
Умен е онзи,
който може да смени смъртта в Живот.
Умен е онзи,
който и в най-голямата тъмнина
може да намери пътя към Бога –
Вечната и неизменна Любав на Битието.

УПЪТВАНЕ ЗА ЧЕТЕНЕ НА «СВЕТЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ»

Истините, изложени в тази книга, са постоянна реалност; а Истина с постоянна реалност е оная, която важи едновременно и за трите свята: физическия, Духовния и Божествения.

Четенето на тая книга трябва да се придружава с размисъл, за да се намерят в нея Истините, които съответстват на трите свята.

С тоя метод на четене книгата ще донесе богати плодове:

1. Човек ще се научи да владее мисълта си, ще се научи да я концентрира.
2. От друга страна, тоя метод ще развие интуицията - чрез такова съсредоточаване на мисълта ще се стигне до един вътрешен проблясък, ще се развият свръхсъзнателните центрове. С това човек облагородява чувствата си.
3. Като се съсредоточаваме върху Божествените Истини и Добродетели, привличаме към себе си съответните енергии, които ще развият тия добродетели у нас - по тоя начин човек става господар на своите постъпки и всяко нещо ще върши на своето време. Той ще намери пътя към правите постъпки, а само на правите мисли, правите чувства и правите постъпки може да се разчита - защото за да владее човек своите мисли,

те трябва да бъдат прави; за да владее своите чувства, те трябва да бъдат прави; за да владее своите постъпки, те трябва да бъдат прави.

Някои изречения в книгата изглеждат трудни за разбиране, но като се размишлява върху тях, Разумната Природа ще ни помогне да ги разберем, ще внесе светлина в нашето съзнание.

Така ще намерим големи съкровища и в най-простите наглед изречения.

Следните примери служат за пояснение как трябва да се чете тая книга:

НЕ СЕ МИЙ НА РЕКА, КОЯТО ГЛАВА НЯМА.

1. За физическия свят:

Река без глава е планинският порой, чиято вода иде от големите дъждове. Тоя порой няма глава, т.е. извор. Водата на пороя е винаги мътна – естествено е, че в нея човек не може да се изчисти.

2. За Духовния свят:

Всяка твоя мисъл, чувство или желание, което няма Божествен произход, е река без глава. А всяка твоя мисъл, чувство или желание, което има Божествен произход, е река с глава – и тая глава е Божественото съзнание. Когато имаш мисли, чувства или желания, които не са Божествени, ти се миеш в мътната вода на пороя и ще се окаляш.

3. За Божествения свят:

Ако твоят живот е посветен на един преходен идеал, тогава целият ти живот е река без глава.

А когато идеал на твоя живот е да служиш на Бога, на Любовта, целият ти живот е река с глава.

НЕ ДАВАЙ МАСЛОТО СИ, КОГАТО ТЕ ЧУКАТ.

1. За физическия свят:

Противоречията и страданията, които срещаме при постигане на нашата цел, да не бъдат причина да изгубим нашия стремеж и нашата надежда.

2. За Духовния свят:

Когато човек е в благоприятни условия на живота, той има мир, радост и добро разположение – това е маслото. Когато дойдат страданията, слабият губи маслото си, а силният – не.

3. За Божествения свят:

В Божествения свят маслото е Любовта. Ако при страданията и противоречията в живота ти изневериш на Любовта и дойдеш до апатия, безразличие и безлюбие, това показва, че си дал маслото си. Ако устоиш в Любовта си, запазил си маслото си, а то е необходимо за твоето развитие.

Книгата Светът на Великите души е дадена от Учителя през 1932 г. Заедно с упътването за четенето ѝ и за работата с нея тя е издадена през 1933 г., а по-късно е поместена и в двата тома неделни беседи „Проявление“ (т. I) и „Оживяване“ (т. II) от 1942/1943 г.

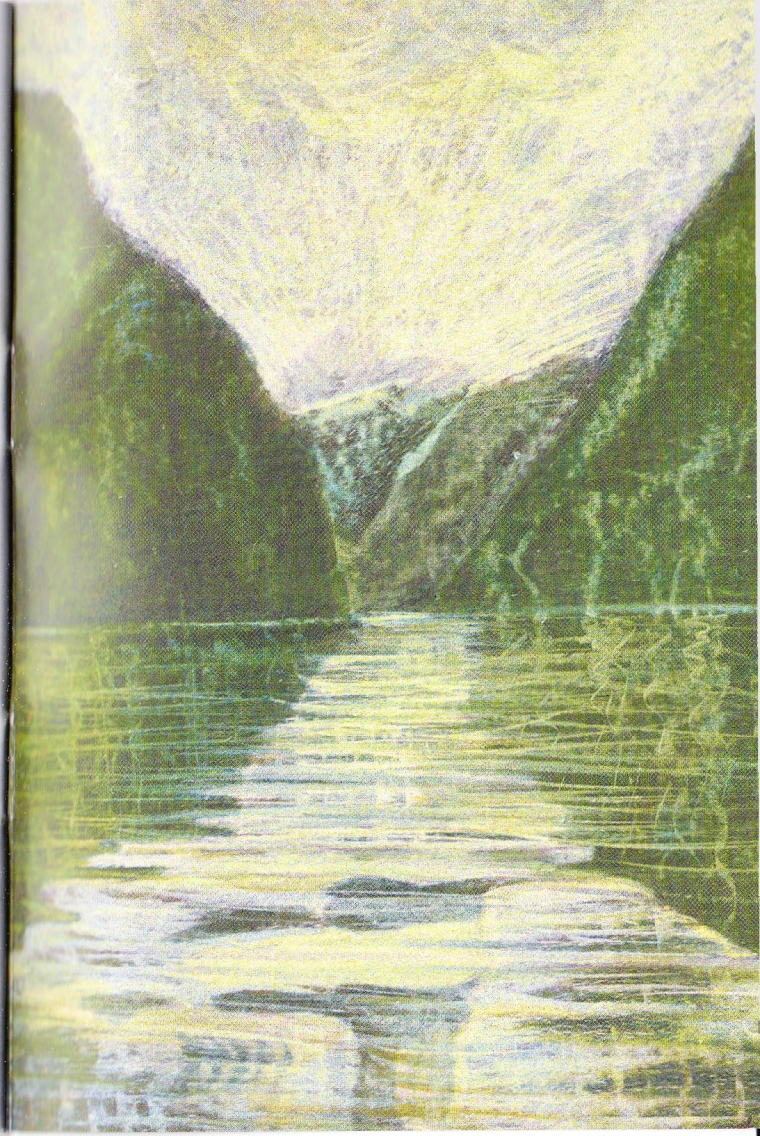
Книгата Светът на Великите души е включена в Наряда от 22 септември 1934 г.

НАРЯД ОТ 22 СЕПТЕМВРИЙ 1934 Г.

От 22 септемврий започва нова работа:

1. Молитвите и размишленията остават същите.
2. Утринно слово се заменя с книгата Светът на Великите души.
3. От 22 септемврий нататък всеки ден ще се размишлява върху едно изречение от тая книга, като се започне от началото. Ще се размишлява върху външния и вътрешния дълбок смисъл на изречението, като се знае, че всяко от тези изречения има три смисъла:
 - а) за физическия свят;
 - б) за Духовния свят;
 - в) за Божествения свят.
4. Трябва да се знае, че когато се размишлява върху едно свещено изречение, то Божественият Дух, Който го е дал, идва и учи човека отвътре. Затова Учителя казва: „Който се моли, той се учи; който не се моли, той е напуснал училището“.
5. Да се заучават наизуст някои изречения от тази книга (например едно от седемте, минати през седмицата).

Изгрев, 7 септемврий 1934 г.

ЧЕТЕНЕТО НА ТАЯ КНИГА
ТРЯБВА ДА СЕ ПРИДРУЖАВА
С РАЗМИСЪЛ,
ЗА ДА СЕ НАМЕРЯТ В НЕЯ
ИСТИНИТЕ,
КОИТО СЪОТВЕТСТВАТ
НА ТРИТЕ СВЯТА.

С ТОЯ МЕТОД НА ЧЕТЕНЕ
КНИГАТА ЩЕ ДОНЕСЕ
БОГАТИ ПЛОДОВЕ.

ISBN 978-954-744-186-6

9 789547 441866

Цена 4 лв.